

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (dešimtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gegužės 30 d.*

„Apeliacinis skundas – Europos Sąjungos prekių ženklas – Žodinio prekių ženklo KENZO ESTATE registracijos paraiška – Ankstesnis Europos Sąjungos prekių ženklas KENZO – Reglamentas (CE) Nr. 207/2009 – 8 straipsnio 5 dalis – Santykinis atsisakymo registruoti pagrindas – Geras vardas – Tinkama priežastis“

Sujungtose bylose C-85/16 P ir C-86/16 P

dėl 2016 m. vasario 11 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Kenzo Tsujimoto, gyvenantis Osakoje (Japonija), atstovaujamas *Rechtsanwälte* A. Wenninger-Lenz, M. Ring ir W. von der Osten-Sacken,

apeliantas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybai (EUIPO), atstovaujamai A. Folliard-Monguiral,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Kenzo, įsteigtai Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujamai *avvocati* P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi ir N. Parrotta,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (dešimtoji kolegija)

kuri sudaro kolegijos pirmininkas E. Levits, teisėjai A. Borg Barthet (pranešėjas) ir M. Berger,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2017 m. gruodžio 7 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniais skundais Kenzo Tsujimoto prašo panaikinti 2015 m. gruodžio 2 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimus *Tsujimoto / OHMI – Kenzo (KENZO ESTATE)* (T-414/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:923) ir *Tsujimoto / OHMI – Kenzo (KENZO ESTATE)* (T-522/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:922) (toliau kartu – skundžiamieji sprendimai), kuriais buvo atmesti ieškiniai dėl panaikinimo, pareikšti atitinkamai dėl 2013 m. gegužės 22 d. (byla R 333/2012-2) ir 2013 m. liepos 3 d. (byla R 1363/2012-2) Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) antrosios apeliacinės tarybos sprendimų dėl protesto procedūros tarp *Kenzo* ir K. Tsujimoto.

Teisinis pagrindas

- 2 Vieną iš nagrinėjamų registracijos paraiškų apeliantas pateikė pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146, toliau – Reglamentas Nr. 40/94), kitą – pagal 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 207/2009 dėl [Europos Sąjungos] prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1), įsigaliojusį 2009 m. balandžio 13 d., kuriuo buvo kodifikuotas ir panaikintas Reglamentas Nr. 40/94.
- 3 Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio „Santykiniai atsisakymo registruoti prekių ženklą pagrindai“ 5 dalyje nurodyta:

„Be to, ankstesnio prekių ženklo, kaip apibrėžta 2 dalyje, savininkui užprotestavus pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, jeigu jis yra tapatus ankstesniam prekių ženklui arba panašus į jį, ir turi būti registruojamas prekėms arba paslaugoms, kurios nėra panašios į tas, kurioms yra įregistruotas ankstesnis prekių ženklas, jeigu, kalbant apie ankstesnį [Europos Sąjungos] prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą [Europos Sąjungoje] arba, kalbant apie ankstesnį nacionalinį prekių ženklą, pareikštas registruoti prekių ženklas turi gerą vardą toje valstybėje narėje [jeigu ankstesnis [Europos Sąjungos] prekių ženklas turi gerą vardą [Europos Sąjungoje] arba ankstesnis nacionalinis prekių ženklas turi gerą vardą atitinkamoje valstybėje narėje] ir jeigu dėl prekių ženklo vartojimo [naudojimo] be rimtos [tinkamos] priežasties gali atsirasti galimybė nesąžiningai įgyti pranašumą arba pakenkti ankstesnio prekių ženklo išskirtinumui ar jo geram vardui.“

- 4 Šio reglamento 76 straipsnio „Faktų nagrinėjimas Tarnybos iniciatyva“ 2 dalyje nustatyta:

„Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

- 5 Reglamento Nr. 40/94 įgyvendinimo taisyklės įtvirtintos 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2868/95 (OL L 303, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeistame 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, 2005, p. 4, toliau – Įgyvendinimo reglamentas). Šis Įgyvendinimo reglamentas taip pat taikomas Reglamentui Nr. 207/2009.
- 6 Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės „Protesto pagrindimas“ 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne mažesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri pagal 18 taisyklės 1 dalį laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumentus apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, o taip pat įrodymą, pagrindžiantį jos įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

<...>“

- 7 Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės „Protesto nagrinėjimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.“

- 8 Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta:

„Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba [Apeliacinė taryba] nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protesto skyriaus pagal Reglamento nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba [Apeliacinė taryba] laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 207/2009] [76] straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius [naujus arba papildomus] faktus bei įrodymus.“

Ginčų aplinkybės ir skundžiami sprendimai

Byla C-85/16 P

- 9 Remdamasis Reglamentu Nr. 40/94 apeliantas 2008 m. sausio 21 d. pateikė tarptautinės registracijos paraišką, nuroydamas Europos Sąjungos teritoriją: ją EUIPO gavo 2008 m. kovo 13 d.
- 10 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo KENZO ESTATE.
- 11 Prekės, kurioms prašyta tarptautinės prekių ženklo registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklu registruoti 33 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Vynas; alkoholiniai vaisiniai gėrimai; vakarietiški likerai (apskritai)“.
- 12 2008 m. kovo 17 d. registracijos paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 12/2008.
- 13 2008 m. gruodžio 16 d. *Kenzo*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pareiškė protestą dėl prašomo prekių ženklo tarptautinės registracijos visoms šio sprendimo 11 punkte nurodytoms prekėms.
- 14 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu Bendrijos prekių ženklu KENZO, kuris 2001 m. vasario 20 d. buvo įregistruotas numeriu 720706, be kita ko, Nicos klasifikacijos 3, 18 ir 25 klasių prekėms, pagal kiekvieną iš jų atitinkančioms šį aprašymą:
- 3 klasė: „Balinimo preparatai ir kitos skalbimo medžiagos; valymo, poliravimo, šveitimo ir švitrinamojo apdirbimo preparatai; muilas; parfumerija, eteriniai aliejai, kosmetika, plaukų losjonai; dantų milteliai ir pastos“;
 - 18 klasė: „Oda ir odos pakaitalai, diržai, krepšiai, rankinės, lagaminai ir kelionmaišiai, vyriškos rankinės, kelioniniai krepšiai ir kiti lagaminai; dirželiai, kišeninės pinigines, portfeliai (lagaminėliai), portfeliai, pinigines (odines), pinigines, raktinės (odines), dėžutės ir dėklai iš odos, dirbtinė oda, kortelių dėklai, čekių knygelių laikikliai, dokumentų dėklai, makiažo gaminių dėklai, kelioniniai komplektai (odos gaminiai), tualetų reikmenų ir makiažo krepšeliai (tušti), gyvūnų odos, kailiai; skėčiai, skėčiai nuo saulės ir lazdos; rimbai, botagai, pakinktai ir balnojimo reikmenys“;

- 25 klasė: „Drabužiai, avalynė (išskyrus ortopedinę), galvos apdangalai“.
- 15 Protestas paremtas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytu pagrindu.
- 16 2011 m. gruodžio 20 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą.
- 17 2012 m. vasario 15 d. *Kenzo*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 18 2013 m. gegužės 22 d. sprendimu EUIPO antroji apeliacinė taryba apeliaciją patenkino. Apeliacinės tarybos nuomone, nagrinėtu atveju buvo įvykdytos trys kumuliacinės Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos. Dėl pirmosios sąlygos Apeliacinė taryba pažymėjo, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, atrodė labai panašūs nemažai atitinkamos visuomenės daliai. Dėl antrosios sąlygos ji, kitaip nei Protestų skyrius, nusprendė, kad *Kenzo* įrodė ankstesnio prekių ženklo gerą vardą. Dėl trečiosios sąlygos Apeliacinė taryba laikėsi nuomonės, kad buvo labai tikėtina, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas, kuriam naudoti nebuvo įrodytos jokios tinkamos priežasties, naudotusi gerą vardą turinčio ankstesnio prekių ženklo sėkme, kad būtų gauta naudos iš jo patrauklumo, reputacijos ir prestižo, taip pat be jokios finansinės kompensacijos pasipelnę iš prekių ženklo savininko komercinių pastangų šio prekių ženklo įvaizdžiui sukurti ir išlaikyti. Taigi ji padarė išvadą, kad buvo pavojus, jog naudojantis tarptautinei registracijai Sąjungoje prašoma suteikti apsauga bus nesąžiningai gaunama nauda dėl ankstesnio prekių ženklo gero vardo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 19 Ieškiniu, Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu 2013 m. rugpjūčio 8 d., apeliantas prašė panaikinti nurodytą sprendimą. Grįsdamas savo ieškinį jis rėmėsi dviem pagrindais, susijusiais, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir, antra, su to paties reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu.
- 20 Bendrasis Teismas atmetė šiuos ieškinio pagrindus ir visą ieškinį.

Byla C-86/16 P

- 21 Remdamasis Reglamentu Nr. 207/2009 apeliantas 2009 m. rugpjūčio 18 d. pateikė tarptautinės registracijos paraišką, nuroydamas Europos Sąjungos teritoriją: ją EUIPO gavo 2009 m. lapkričio 5 d.
- 22 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra žodinis žymuo KENZO ESTATE.
- 23 Prekės ir paslaugos, kurioms prašyta registracijos, priklauso Nicos sutarties 29, 30, 31, 35, 41 ir 43 klasėms ir pagal kiekvieną iš jų atitinka šį aprašymą:
 - 29 klasė: „Alyvuogių aliejus (maistui), vynuogių sėklų aliejus (maistui), maistiniai aliejai ir riebalai, razinos, apdorotos daržovės ir vaisiai, šaldytos daržovės, šaldyti vaisiai, žali ankštiniai augalai, apdoroti mėsos produktai, apdorotos jūrų gėrybės“;
 - 30 klasė: „Konditerijos gaminiai, duona ir saldžios bandelės, vyno actas, alyvuogių padažas, prieskoniai (išskyrus aštrius prieskonius), aštrūs prieskoniai, sumuštiniai, picos, dešrainiai (sumuštiniai), pyragai su mėsos įdaru, mėšėčiai (koldūnai)“;
 - 31 klasė: „Vynuogės (šviežios), alyvuogės (šviežios), vaisiai (švieži), daržovės (šviežios), sėklos ir svogūnėliai“;

- 35 klasė: „Vyno rinkotyra, informacijos apie vyno pardavimą teikimas, reklama, importo ir eksporto agentūrų paslaugos, mažmeninė arba didmeninė prekyba maisto produktais ir gėrimais; mažmeninė arba didmeninė prekyba likeriais“;
 - 41 klasė: „Švietimo ir mokomosios paslaugos, susijusios su bendromis žiniomis apie vyną, švietimo ir mokomosios paslaugos, susijusios su bendromis žiniomis apie somelję kvalifikacijos įgijimą, vyno degustacijų ir šios srities testavimų rengimas, somelję kvalifikacijos vertinimas ir patvirtinimas, seminarų vyno temomis rengimas, organizavimas ir vedimas, seminarų somelję kvalifikacijos klausimais rengimas, organizavimas ir vedimas, elektroninių leidinių vyno temomis teikimas, elektroninių leidinių somelję kvalifikacijos klausimais teikimas, knygų vyno temomis leidimas, knygų somelję kvalifikacijos klausimais leidimas, vyno srities mokymo įrangos teikimas, somelję kvalifikacijos mokymo įrangos teikimas“ ir
 - 43 klasė: „Maisto ir gėrimų parūpinimas, laikinas apgyvendinimas“.
- 24 2009 m. lapkričio 16 d. registracijos paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 44/2009.
- 25 2010 m. rugpjūčio 12 d. *Kenzo*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsniu, pareiškė protestą dėl prašomos prekių ženklo registracijos visoms šio sprendimo 23 punkte nurodytoms prekėms ir paslaugoms.
- 26 Protestas buvo grindžiamas ankstesniu Bendrijos prekių ženklu KENZO, kuris 2001 m. vasario 20 d. įregistruotas numeriu 720706, be kita ko, Nicos klasifikacijos 3, 18 ir 25 klasių prekėms, pagal kiekvieną iš jų atitinkančioms šio sprendimo 14 punkte nurodytą aprašymą.
- 27 Protestas paremtas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalyje nurodytu pagrindu.
- 28 2012 m. gegužės 24 d. sprendimu Protestų skyrius atmetė protestą.
- 29 2012 m. liepos 23 d. *Kenzo*, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, pateikė EUIPO apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 30 2013 m. liepos 3 d. sprendimu EUIPO antroji apeliacinė taryba iš dalies patenkino apeliaciją. Apeliacinės tarybos nuomone, nagrinėtu atveju dėl registracijos paraiškoje nurodytų paslaugų buvo įvykdytos trys kumuliacinės Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies taikymo sąlygos. Dėl pirmosios sąlygos Apeliacinė taryba pažymėjo, kad prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, buvo labai panašūs. Dėl antrosios sąlygos ji, kitaip nei Protestų skyrius, nusprendė, kad *Kenzo* įrodė ankstesnio prekių ženklo gerą vardą. Dėl trečiosios sąlygos Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad, kiek tai susiję su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis paslaugomis, buvo labai tikėtina, jog šis prekių ženklas, kuriam naudoti nebuvo įrodytos jokios tinkamos priežasties, naudotusi gerą vardą turinčio ankstesnio prekių ženklo sėkme, kad būtų gauta naudos iš jo patrauklumo, reputacijos ir prestižo, taip pat be jokios finansinės kompensacijos pasipelnę iš prekių ženklo savininko komercinių pastangų šio prekių ženklo įvaizdžiui sukurti ir išlaikyti.
- 31 Vis dėlto, Apeliacinės tarybos nuomone, registracijos paraiškoje nurodytos prie Nicos sutarties 29–31 klasių priskirtos prekės nelaikomos prabangos prekėmis ir nėra nuolat siejamos su prabangos ar mados pasauliu. Jos vertinimu, tai yra įprasti masinio vartojimo maisto produktai, kurių galima nusipirkti bet kurioje krautuvėlyje ir kurie turi tik šalutinę sąsają su *Kenzo* prekėmis. *Kenzo* neįrodė priežasčių, dėl kurių įregistravus pateiktą prekių ženklą būtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo KENZO skiriamuoju požymiu ar geru vardu arba jiems būtų pakenkta. Apeliacinė taryba atmetė su šiomis prekėmis susijusią protesto dalį.

- 32 Ieškiniu, Bendrojo Teismo kancelijai pateiktu 2013 m. rugsėjo 26 d., apeliantas prašė panaikinti 2013 m. liepos 3 d. sprendimą. Grįsdamas savo ieškinį jis rėmėsi dviem pagrindais, susijusiais, pirma, su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir, antra, su to paties reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu.
- 33 Bendrasis Teismas atmetė šiuos ieškinio pagrindus ir visą ieškinį.

Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

- 34 2016 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko sprendimu bylos C-85/16 P ir C-86/16 P buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė proceso dalis ir priimtas sprendimas.
- 35 Apeliaciniai skundai apeliantas Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamus sprendimus,
 - priimti galutinį sprendimą dėl ginčų ir
 - priteisti iš EUIPO ir *Kenzo* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant išlaidas, patirtas nagrinėjant bylą Apeliacinėje taryboje.
- 36 EUIPO ir *Kenzo* Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinius skundus ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinių skundų

- 37 Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas, remiasi dviem pagrindais, susijusiais atitinkamai su Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalies ir šio reglamento 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 38 Pirmajame apeliacinio skundo pagrindu apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 23 punkte nusprendė, kad Apeliacinė taryba teisingai pripažino, jog naudojimo ir gero vardo įrodymai yra neatsiejamai susiję tarpusavyje, todėl pirmuosius galima pateikti vietoje antrųjų. Apeliantas mano, kad taip nusprendęs Bendrasis Teismas nepaisė aplinkybės, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį Apeliacinės tarybos turimą diskreciją riboja įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalis ir 19 taisyklės 1 ir 2 dalys.
- 39 Anot apelianto, iš šių nuostatų matyti, kad Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalimi grindžiamas protestas turi būti atmestas, jeigu jį pareiškęs asmuo per EUIPO nustatytą terminą nepateikia ankstesnio prekių ženklo gero vardo įrodymų, kad patvirtintų ankstesnės teisės buvimą ir galiojimą. Jo teigimu, toks aiškinimas patvirtintas 2002 m. birželio 13 d. Sprendime *Chef Revival USA / VRDT–Massagué Marín (Chef)* (T-232/00, EU:T:2002:157, 44 punktas).
- 40 Jis nurodo, kad iš skundžiamų sprendimų 23 punkto matyti, jog vertindamas ankstesnio prekių ženklo gerą vardą Bendrasis Teismas, kaip ir Apeliacinė taryba, klaidingai atsižvelgė į dokumentus, pateiktus pasibaigus terminui, nustatytam ankstesnio prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų įrodyti, t. y. į *Kenzo*

pastabų 1–21 priedus. Anot apelianto, nei Reglamente Nr. 207/2009, nei Įgyvendinimo reglamente nenumatyta, kad naudojimui įrodyti skirtais dokumentais, pateiktais pasibaigus terminui, nustatytam ankstesnės teisės įrodymams pateikti, galima įrodyti ankstesnio prekių ženklo gerą vardą.

- 41 *Kenzo* pirmiausia teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepriimtinas. Papildomai ji tvirtina, kad jis taip pat nepagrįstas. EUIPO teigia, kad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 42 Kalbant apie pirmojo apeliacinio skundo pagrindo priimtinumą, reikia priminti, kad pagal SESV 256 straipsnį ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Todėl tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti bylai turinčius reikšmės faktus ir įrodymus. Tokių faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas, nebent jie buvo iškreipti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima paduoti apeliacinį skundą Teisingumo Teismui (žr., be kita ko, 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 43 Šiuo aspektu pakanka pažymėti, kad pirmajame apeliacinio skundo pagrinde keliamas teisės klausimas, susijęs su pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį ir atsižvelgiant į Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį ir 19 taisyklės 1 ir 2 dalis Apeliacinės tarybos turimos diskrecijos pobūdžiu. Tad pirmasis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas.
- 44 Dėl šio pagrindo pagrįstumo reikia priminti, kad 2013 m. spalio 3 d. Sprendime *Rintisch / VRDT* (C-120/12 P, EU:C:2013:638) Teisingumo Teismas iš esmės nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį Apeliacinės tarybos turima diskrecija turi būti naudojama laikantis ribų, nustatytų Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje, o ne jo 20 taisyklės 1 dalyje. Šio sprendimo 32 punkte jis, be kita ko, konstatavo, jog Įgyvendinimo reglamente aiškiai numatyta, kad nagrinėdama apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo Apeliacinė taryba turi diskreciją pagal Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą ir Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį nuspręsti, ar atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą. Todėl, pateikus apeliaciją, šios nuostatos suteikia Apeliacinei tarybai teisę priimti ar atmesti pavėluotai pateiktus dokumentus, susijusius su ankstesnio prekių ženklo apsaugos buvimu, galiojimu ir apimtimi.
- 45 Minėto sprendimo 38 punkte Teisingumo Teismas pažymėjo, jog kai EUIPO turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, jos turimai diskrecijai atsižvelgti į pavėluotai pateiktus įrodymus ar faktus taikoma dviguba sąlyga: pirma, pavėluotai pateikta informacija iš pirmo žvilgsnio atrodo galinti turėti įtakos pareikšto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir, antra, procedūros stadija, per kurią pavėluotai pateikiama, ir su tuo susijusios aplinkybės leidžia į ją atsižvelgti.
- 46 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas visų pirma skundžiamų sprendimų 16 ir 17 punktuose priminė šią Teisingumo Teismo jurisprudenciją ir kiekvieno šių sprendimų 18 punkte pagrįstai pažymėjo, kad Apeliacinės tarybos diskreciją reikėjo vertinti ne pagal Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį, o tik pagal šio reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą.
- 47 Paskui skundžiamų sprendimų 19–23 punktuose jis ištyrė, ar nagrinėtu atveju Apeliacinė taryba galėjo atsižvelgti į šiuos įrodymus, nes jie tikrai galėjo būti svarbūs, ir ar procedūros stadija ir tam tikros aplinkybės nagrinėtu atveju leido tai daryti. Kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 23 punkte jis konstatavo, kad buvo būtent taip, nes „nurodžiusi, jog naudojimo ir gero vardo įrodymai yra neatsiejamai susiję tarpusavyje ir draudimas pateikti naudojimo įrodymus kaip gero vardo įrodymus būtų pernelyg formalus ir nepagrįstas, Apeliacinė taryba pasinaudojo savo diskrecija pagal Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, kad nuspręstų, jog buvo tikslinga atsižvelgti į šiuos įrodymus“.

- 48 Taip nusprendęs Bendrasis Teismas tiksliai pritaikė Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalį, vertinamą kartu su Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa. Todėl pirmasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo

- 49 Antrajame apeliacinio skundo pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies pažeidimu, apeliantas laikosi nuomonės, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, vertindamas kiekvieną iš keturių šioje nuostatoje nustatytų sąlygų, kuriomis remiantis galima atmesti prekių ženklo registracijos paraišką. Ši apeliacinio skundo pagrindą sudaro keturios dalys, susijusios su teisės klaida, kurią Bendrasis Teismas tariamai padarė, vertindamas atitinkamai prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, ankstesnio prekių ženklo gerą vardą, nesąžiningos naudos nebuvimą ir, galiausiai – tinkamą priežastį naudoti prašomą įregistruoti prekių ženklą.

Dėl pirmos dalies

– Šalių argumentai

- 50 Antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmoje dalyje apeliantas pirmiausia teigia, kad skundžiamų sprendimų 31–33 punktuose Bendrasis Teismas vertino prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą, tačiau nelygino jų, kiekvieną vertindamas kaip visumą, todėl padarė teisės klaidą. Jo nuomone, Bendrasis Teismas klaidingai lygino ankstesnį prekių ženklą tik su viena prašomo įregistruoti prekių ženklo sudedamąja dalimi. Jis teigia, kad jeigu Bendrasis Teismas būtų palyginęs prekių ženklus, dėl kurių kilo ginčas, vizualiu, fonetiniu ir konceptuali požiūriais, jis būtų padaręs išvadą, kad jie visai nepanašūs. Anot jo, elementas „estate“ užima svarbią vietą prašomame įregistruoti prekių ženkle, nes jame yra šešios raidės, todėl yra ilgesnis už elementą „kenzo“, kuriame yra tik penkios raidės. Be to, elementas „estate“ vizualiai ir fonetiškai žymiai padidina nurodyto prekių ženklo ilgį ir sukelia prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, esminius skirtumus skambesio ir ritmo požiūriu.
- 51 Apeliantas taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas nemotyvavo savo išvados, kad prekių ženkle KENZO ESTATE dominuoja elementas „kenzo“. Jis mano, kad kaip tik elementas „estate“ turi skiriamąjį požymį prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų atžvilgiu. Iš tiesų, net jei tarp nurodyto žodžio ir šių prekių bei paslaugų yra koks nors ryšys, jis nėra pakankamai tiesioginis tam, kad panaikintų bet kokį elemento „estate“ skiriamąjį požymį ir automatiškai paverstų elementą „kenzo“ dominuojančiu.
- 52 Galiausiai apeliantas priekaištauja Bendrajam Teismui dėl to, kad kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 34 punkte šis klaidingai atsisakė taikyti jurisprudenciją, įtvirtintą 2009 m. gegužės 7 d. Sprendime *Klein Trademark Trust / VRDT – Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)* (T-185/07, EU:T:2009:147) ir 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendime *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT* (C-254/09 P, EU:C:2010:488).
- 53 *Kenzo* ir EUIPO teigia, kad antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis nepriimtina ir bet kuriuo atveju nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 54 Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies priimtimumo reikia konstatuoti, kad apelianto argumentais, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nepalygino prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, kiekvieną jų vertindamas kaip visumą, ir netaikė 2009 m. gegužės 7 d. Sprendimo *Klein Trademark Trust / VRDT – Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)* (T-185/07,

- EU:T:2009:147) ir 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT* (C-254/09 P, EU:C:2010:488), taip pat argumentu dėl išvados, kad prekių ženkle KENZO ESTATE dominuoja elementas „kenzo“, nemotyvavimo keliami teisės klausimai. Remiantis šio sprendimo 42 punkte priminta jurisprudencija, šiuos argumentus galima pateikti apeliaciniame skunde.
- 55 Kita vertus, apelianto argumentas, kad elementas „estate“ turi skiriamąjį požymį, nepriimtinas, nes juo apeliantas faktiškai siekia užginčyti kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 33 punkte Bendrojo Teismo atliktą faktų įvertinimą, pagal kurį žodis „estate“, siejamas su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis, neturi skiriamąjo požymio didelei atitinkamų vartotojų daliai.
- 56 Kalbant pirmiausia apie argumentą, kad Bendrasis Teismas nepalygino prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, kiekvieną jų vertindamas kaip visumą, pagrįstumą, primintina, kad remiantis suformuota jurisprudencija ankstesnio prekių ženklo ir prašomo įregistruoti prekių ženklo ryšio buvimas pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį turi būti vertinamas visapusiškai, atsižvelgiant į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksnius, įskaitant, be kita ko, ankstesnio prekių ženklo skiriamąjo požymio laipsnį ir prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumo laipsnį, reiškiantį, kad egzistuoja, vizualaus, skambesio arba conceptualaus panašumo elementų (žr. 2003 m. spalio 23 d. Sprendimo *Adidas-Salomon ir Adidas Benelux*, C-408/01, EU:C:2003:582, 28 punktą ir 2011 m. kovo 24 d. Sprendimo *Ferrero / VRDT*, C-552/09 P, EU:C:2011:177, 52 ir 64 punktus).
- 57 Nagrinėjamu atveju skundžiamų sprendimų 31 ir 32 punktuose Bendrasis Teismas nurodė, kad aplinkybė, jog prekių ženklą sudaro išimtinai ankstesnis prekių ženklas, prie kurio pridėtas papildomas žodis, liudija šių dviejų prekių ženklų panašumą, ir kad vartotojas paprastai didesnę dėmesį kreipia į žymens pradžią, o ne į pabaigą. Dėl elemento „estate“ skiriamąjo požymio nebuvimo kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 33 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad „anglakalbiai šį žodį gali sieti su vieta, kur gaminamas vynas, auginamos vynuogės ir gaminami susiję produktai, nes *estate* reiškia didelį žemės plotą“. Bendrasis Teismas nusprendė, kad Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo nuspręsti, kad suinteresuotieji vartotojai kreips į šį žodį mažiau dėmesio ir koncentruosis į labiau išsiskiriantį pirmąjį elementą, t. y. žodį „kenzo“.
- 58 Iš skundžiamų sprendimų 31–33 punktų matyti, kad siekdamas įvertinti prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, panašumą Bendrasis Teismas konstatavo, pirma, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro išimtinai ankstesnis prekių ženklas, prie kurio pridėtas skiriamąjo požymio neturintis papildomas žodis „estate“, ir, antra, kad vartotojas paprastai didesnę dėmesį kreipia į žymens pradžią, o ne į pabaigą, todėl suinteresuotoji visuomenė koncentruosis į labiau išsiskiriantį pirmąjį elementą, t. y. žodį „kenzo“.
- 59 Šiomis aplinkybėmis, kadangi abu prekių ženklai, dėl kurių kilo ginčas, yra žodiniai ir vieną jų sudaro išimtinai ankstesnis prekių ženklas, prie kurio pridėtas skiriamąjo požymio neturintis papildomas elementas, Bendrasis Teismas pagrįstai galėjo nuspręsti, kad, kiekvieną jų vertinant kaip visumą, jie yra panašūs.
- 60 Antra, apelianto argumentus dėl skundžiamų sprendimų nemotyvavimo, kiek tai susiję su elemento „kenzo“ dominavimu, reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 61 Iš tiesų kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 32 punkte Bendrasis Teismas priminė jurisprudenciją, pagal kurią vartotojas iš esmės paprastai didesnę dėmesį kreipia į žymens pradžią, o ne į pabaigą. Kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 33 punkte jis konstatavo, kad žodis „estate“, siejamas su prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimomis prekėmis ir paslaugomis, neturi skiriamąjo požymio didelei atitinkamų vartotojų daliai. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad „Apeliacinė taryba pagrįstai galėjo nuspręsti, kad suinteresuotieji vartotojai kreips į šį žodį mažiau dėmesio ir koncentruosis į labiau išsiskiriantį pirmąjį elementą, t. y. žodį „kenzo“.

- 62 Trečia, apelianto argumentus dėl tariamai klaidingo Bendrojo Teismo atsisakymo taikyti 2009 m. gegužės 7 d. Sprendimą *Klein Trademark Trust / VRDT – Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)* (T-185/07, EU:T:2009:147) ir 2010 m. rugsėjo 2 d. Sprendimą *Calvin Klein Trademark Trust / VRDT* (C-254/09 P, EU:C:2010:488) reikia atmesti kaip nepagrįstus.
- 63 Iš tiesų, kaip Bendrasis Teismas konstatavo kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 34 punkte, bylų, kuriose priimti pirmesniame punkte nurodyti sprendimai, faktinės aplinkybės skiriasi nuo nagrinėjamų bylų aplinkybių tiek, kad pakanka pažymėti, jog pirmosiose bylose ginčas kilo dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo, susidedančio iš žodinio žymens, ir ankstesnių prekių ženklų, susidedančių iš vaizdinių žymenų, o nagrinėjamais atvejais ginčas kilo dėl dviejų žodinių prekių ženklų. Todėl Bendrasis Teismas nusprendė, kad bylose, kuriose priimti nurodyti sprendimai, prekių ženklų, dėl kurių kilo ginčas, skiriamieji ir dominuojantys elementai nebuvo tie patys, o nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nusprendė, kad prekių ženklu, dėl kurių kilo ginčas, bendras žodis „kenzo“ kartu yra labiausiai išsiskiriantis jų elementas.
- 64 Darytina išvada, kad antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta visa.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo antros dalies

– Šalių argumentai

- 65 Antrojo apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 41 punkte konstatavo, jog Apeliacinė taryba teisingai patvirtino, kad ankstesnis prekių ženklas KENZO Sąjungoje turi gerą vardą drabužiams, kosmetikai ir parfumerijai, nors tai patvirtinantys įrodymai buvo pateikti pavėluotai ir į juos neturėjo būti atsižvelgta.
- 66 *Kenzo* ir EUIPO tvirtina, kad antra šio pagrindo dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 67 Reikia pažymėti, kad kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 41 punkte Bendrasis Teismas vertino apelianto argumentą, kad Apeliacinė taryba neturėjo atsižvelgti į įrodymus, kuriuos *Kenzo* pateikė Protestų skyriui iki 2010 m. gegužės 17 d. byloje C-85/16 P ir iki 2011 m. vasario 14 d. byloje C-86/16 P, ankstesnio prekių ženklo geram vardui patvirtinti, nes prieš šiuos įrodymus nebuvo pateikta jokie paaiškinimo. Nurodytame 41 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad šiose bylose nurodytomis prekių ženklo KENZO ESTATE faktinės tarptautinės registracijos dienomis, t. y. 2008 m. sausio 21 d. ir 2009 m. rugpjūčio 18 d., ankstesnio prekių ženklo geras vardas buvo įrodytas ankstesnėse bylose pateiktais įrodymais, kuriais Protestų skyrius rėmėsi ir nagrinėjamosiose bylose.
- 68 Taigi antrojo apeliacinio skundo pagrindo antroje dalyje apeliantas negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas minėtame 41 punkte padarė teisės klaidą, kai atsižvelgė į pavėluotai pateiktus ankstesnio prekių ženklo KENZO gero vardo įrodymus, nes Bendrasis Teismas nevertino pavėluotai pateiktų šių įrodymų.
- 69 Tokiomis aplinkybėmis antrojo apeliacinio skundo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip nereikšminga.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies

– Šalių argumentai

- 70 Antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečioje dalyje apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą KENZO ESTATE būtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo geru vardu, nors jis visapusiškai nevertino prekių, dėl kurių kilo ginčas, atsižvelgdamas į visus nagrinėjamu atveju svarbius veiksniai, įskaitant prekių ir paslaugų, kurioms įregistruoti šie prekių ženklai, pobūdį ir jų panašumą arba nepanašumą. Jis teigia, kad dizainas, spalva ir kvapas turi esminės reikšmės drabužių, kvepalų ir kosmetikos, t. y. ankstesniu prekių ženklų žymimų prekių, populiarumui, tačiau joks iš šių elementų nesukuria prekių, žymimų prašomu įregistruoti prekių ženklu, vertės. Be to, kadangi nagrinėjami prekybos sektoriai labai skiriasi, labai mažai tikėtina, kad su drabužiais, kvepalais ir kosmetika siejamas išskirtinumo ir prabangos įvaizdis galėtų būti pritaikytas kuriai nors prekei, žymimai prašomu įregistruoti prekių ženklu, nes tai yra kasdienio vartojimo prekės, kurių galima įsigyti prekybos centruose.
- 71 Apeliantas taip pat teigia, kad Bendrojo Teismo motyvai grindžiami paprastomis prielaidomis ir spėliojimais ir jų nepatvirtina jokie įrodymai.
- 72 *Kenzo* ir EUIPO tvirtina, kad antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 73 Reikia konstatuoti, kad kiek savo argumentais apeliantas kaltina Bendrąjį Teismą neatsižvelgus į tai, kad prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimos prekės ir paslaugos labai skiriasi savo pobūdžiu ir įvairiais aspektais, šiuos argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinius, remiantis šio sprendimo 42 punkte priminta jurisprudencija. Iš tiesų šiais argumentais apeliantas siekia ginčyti skundžiamų sprendimų 50–53 punktuose Bendrojo Teismo šiuo klausimu atliktą faktų vertinimą, kad prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimos prekės ir paslaugos gali būti priskirtos prie prabangiųjų – lygiai taip pat, kaip ir ankstesniu prekių ženklu žymimi drabužiai, kosmetika ir parfumerija.
- 74 Kiek savo argumentais apeliantas teigia, kad Bendrasis Teismas visapusiškai neįvertinimo visų veiksnių, svarbių nustatant, ar kyla pavojus, jog bus nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo geru vardu, ir kad Bendrasis Teismas tinkamai nemotyvavo savo vertinimo šiuo klausimu, reikia konstatuoti, kad šiais argumentais keliamas teisės klausimas, kurį leidžiama kelti apeliaciniame skunde, remiantis šio sprendimo 42 punkte nurodytą jurisprudencija.
- 75 Vis dėlto šie argumentai grindžiami klaidingu skundžiamų sprendimų aiškinimu.
- 76 Pažymėtina, kad skundžiamų sprendimų 45–49 punktuose Bendrasis Teismas priminė jurisprudenciją, svarbią nustatant, ar naudojant prašomą įregistruoti prekių ženklą būtų nesąžiningai pasinaudota ankstesnio prekių ženklo geru vardu. Šių sprendimų 50 ir 51 punktuose jis ištyrė atitinkamų prekių ir paslaugų pobūdį ir panašumo laipsnį. Kiekvieno šių sprendimų 53 punkte jis patvirtino Apeliacinės tarybos vertinimą dėl galimo ryšio tarp ankstesniu prekių ženklu žymimų prekių ir prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių ir paslaugų, t. y. dėl galimybės būti priskirtoms prie prabangos. Tų sprendimų 54 punkte Bendrasis Teismas pritarė Apeliacinės tarybos išvadai, kad labai tikėtina, jog šis prekių ženklas nesąžiningai naudosis ankstesnio prekių ženklo geru vardu, remdamasis ryšiu tarp prekių ženklais, dėl kurių kilo ginčas, žymimų prekių ir paslaugų, ankstesnio prekių ženklo geru vardu, dideliu šių prekių ženklų panašumu ir ankstesniu prekių ženklu perteikiamu rafinuotu ir simboliniu įvaizdžiu. Byloje C-86/16 P skundžiamo sprendimo 56 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad registracijos paraiškoje nurodytos prie Nicos sutarties 35 ir 43 klasių priskirtos paslaugos vis dėlto galėtų būti papildomos paslaugos prie vyno gamybos ir prekybos.

- 77 Šiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Bendrasis Teismas visapusiškai neįvertino visų veiksmų, svarbių nustatant, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas nesąžiningai naudosis ankstesnio prekių ženklo geru vardu, ir kad jis tinkamai nemotyvavo šio vertinimo.
- 78 Taigi antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta iš dalies kaip nepriimtina ir iš dalies kaip nepagrįsta.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirtos dalies

– Šalių argumentai

- 79 Antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantas teigia, kad skundžiami sprendimai nepakankamai motyvuoti, nes antrojo ieškinio pagrindo ketvirtos dalies atmetimui pagrįsti bendrasis Teismas tik patvirtino Apeliacinės tarybos teiginį, kad „neįrodyta jokios tinkamos priežasties“.
- 80 Apeliantas teigia, kad Apeliacinė taryba ir Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą, nes nepakankamai atsižvelgė į tai, kad prekių ženklo KENZO ESTATE sudėtyje elementas „kenzo“ reiškia apelianto vardą. Jis aiškina nesiekęs nesąžiningai pasinaudoti ankstesnio prekių ženklo geru vardu ir veikęs sąžiningai.
- 81 Kenzo teigia, kad antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirta dalis nepagrįsta. EUIPO teigia, kad kiek apelianto nurodyta klaida susijusi su apeliacinių tarybų sprendimais, ši dalis yra nepriimtina. Bet kuriuo atveju, anot EUIPO, ši dalis nepagrįsta.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 82 Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirtai daliai pagrįsti nurodyto pirmojo argumento, susijusio su motyvavimo stoka, reikia priminti, jog, remiantis suformuota jurisprudencija, Teisingumo Teismas nereikalauja, kad Bendrasis Teismas išsamiai vieną po kito išnagrinėtų visus ginčo šalių argumentus, todėl Bendrojo Teismo motyvai gali būti numanomi su sąlyga, kad jie leidžia suinteresuotiesiems asmenims sužinoti, dėl kokių priežasčių Bendrasis Teismas atmetė jų argumentus, o Teisingumo Teismui – turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti savo kontrolę (2017 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Dyson / Komisija*, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 83 Iš byloje C-85/16 P skundžiamo sprendimo 58 punkto ir byloje C-86/16 P skundžiamo sprendimo 59 punkto matyti, jog Bendrasis Teismas išnagrinėjo apelianto argumentą, kad jo vardo naudojimas prašomame įregistruoti prekių ženkle yra tinkama priežastis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, leidžianti jam naudoti šį žymenį. Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors Apeliacinė taryba į šį argumentą atsakė trumpai, to pakako, nes Reglamente Nr. 207/2009 nesuteikiama besąlyginės teisės įregistruoti vardą ar pavardę kaip Europos Sąjungos prekių ženklą. Tuo remdamasis jis padarė išvadą, kad tai, jog Kenzo yra apelianto vardas, nebuvo pakankamai tinkama priežastis, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą.
- 84 Vadinasi, Bendrojo Teismo negalima kaltinti nenurodžius apelianto argumento atmetimo motyvų.
- 85 Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirtai daliai pagrįsti nurodyto antrojo argumento, susijusio su apelianto vardo naudojimo prašomame įregistruoti prekių ženkle pripažinimo tinkama priežastimi pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, reikia konstatuoti, kad jis nepriimtinas tos apimties, kurios pateiktas dėl 2013 m. gegužės 22 d. ir liepos 3 d. Antrosios apeliacinės tarybos sprendimų (2016 m. gegužės 26 d. Nutarties *Dairek Attoumi / EUIPO*, C-578/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:377, 26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

- 86 Kiek šis argumentas pateiktas dėl skundžiamų sprendimų, primintina, kad Teisingumo Teismas jau aiškino 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92) 5 straipsnio 2 dalyje numatytą sąvoką „tinkama priežastis“, kaip galinčią apimti ne tik objektyviai būtinas priežastis, bet ir priežastis, susijusias su subjektyviais trečiosios šalies, kuri naudoja žymenį, tapatų arba panašų į gerą vardą turintį prekių ženklą, interesais (2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Leidseplein Beheer ir de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 45 punktą).
- 87 Jis taip pat paaiškino: kadangi Pirmosios direktyvos 89/104 5 straipsnio 2 dalies ir 4 straipsnio 4 dalies a punkto formuluotės iš esmės yra tapačios ir jomis siekiama suteikti tokią pačią apsaugą gerą vardą turintiems prekių ženklams, pirmosios iš šių nuostatų išaiškinimas tinka ir antrajai (žr., be kita ko, 2008 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 25 punktą ir 2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Davidoff*, C-292/00, EU:C:2003:9, 17 punktą).
- 88 Kadangi Pirmosios direktyvos 89/104 4 straipsnio 4 dalies a punkto ir Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies formuluotės identiškos, Teisingumo Teismo pateiktas šios Pirmosios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies aiškinimas taip pat taikytinas Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 daliai.
- 89 Kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 34 punkte, šia 8 straipsnio 5 dalimi gerą vardą turinčiam prekių ženklui suteikiama apsauga yra platesnė. Šios apsaugos ypatingą sąlygą sudaro registruotam prekių ženklui tapataus ar į jį panašaus žymens naudojimas be tinkamos priežasties, dėl kurio gali būti nesąžiningai pasinaudota šio prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar jo geru vardu arba jiems gali būti pakenkta (žr., be kita ko, 2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Leidseplein Beheer ir de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 90 Vis dėlto, kaip matyti iš Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalies, gerą vardą turinčiam prekių ženklui tapataus žymens naudotojas gali remtis „tinkama priežastimi“ naudoti šį žymenį; taip išreiškiamas bendras šio reglamento tikslas įtvirtinti pusiausvyrą tarp, pirma, prekių ženklo savininko suinteresuotumo išsaugoti esminę prekių ženklo funkciją ir, antra, trečiųjų asmenų suinteresuotumo prekybos veikloje naudoti šį žymenį jų parduodamoms prekėms ir paslaugoms žymėti (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Leidseplein Beheer ir de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 41 ir 43 punktus).
- 91 Todėl trečiosios šalies rėmimasis „tinkama priežastimi“ naudoti žymenį, panašų į gerą vardą turintį prekių ženklą, turėtų lemti ne teisių, susijusių su registruotu prekių ženklu, pripažinimą jai, bet gerą vardą turinčio prekių ženklo savininko įpareigojimą toleruoti panašaus žymens naudojimą (2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Leidseplein Beheer ir de Vries*, C-65/12, EU:C:2014:49, 46 punktą).
- 92 Nagrinėjamu atveju kiekvieno iš skundžiamų sprendimų 54 punkte Bendrasis Teismas patvirtino Apeliacinės tarybos vertinimą, kad iš esmės labai tikėtina, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas nesąžiningai naudosis ankstesniu prekių ženklu. Byloje C-85/16 P skundžiamo sprendimo 58 punkte ir byloje C-86/16 P skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apelianto vardo Kenzo naudojimas prekių ženklo KENZO ESTATE sudėtyje nebuvo pakankamai tinkama priežastis naudoti šį žymenį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį.
- 93 Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai nusprendė, kad apeliantas neįrodė turįs tinkamą priežastį naudoti ginčijamą prekių ženklą.
- 94 Iš tiesų vien tai, kad prekių ženklo KENZO ESTATE sudėtyje esantis žodis „kenzo“ atitinka apelianto vardą, neturi reikšmės sprendžiant, ar šio žodžio naudojimas yra tinkama priežastis, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalį, nes, kaip generalinė advokatė pažymėjo savo išvados 38 punkte, derinant skirtingus interesus negalima pažeisti esminės ankstesnio prekių ženklo funkcijos – užtikrinti prekių kilmės tapatybę.

- 95 Taigi Bendrasis Teismas, derindamas skirtingus interesus, galėjo pagrįstai nuspręsti, kad atsižvelgdama į Reglamentu Nr. 207/2009 suteikiamą platesnę apsaugą gerą vardą turintiems prekių ženkams Apeliacinė taryba turėjo teisę konstatuoti, kad apeliantas neįrodė jokios tinkamos priežasties ir kad todėl pateikdamas 2008 m. sausio 21 d. ir 2009 m. rugpjūčio 18 d. registracijos paraiškas jis siekė nesąžiningai pasinaudoti 2001 m. vasario 20 d. įregistruoto prekių ženklo KENZO geru vardu.
- 96 Taigi antrojo apeliacinio skundo pagrindo ketvirtai daliai pagrįsti nurodytą antrąjį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą. Vadinasi, antrąjį apeliacinio skundo pagrindą taip pat reikia atmesti.
- 97 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, darytina išvada, kad apeliaciniai skundai turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 98 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal šio reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi EUIPO ir *Kenzo* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš K. Tsujimoto ir šis pralaimėjo bylą, jis turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinius skundus.

2. Priteisti iš *Kenzo Tsujimoto* bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.